

Wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie Sebastiana Badeniego o zawarcie umowy kupna-sprzedaży kamienicy w Krakowie przy ul. Stolarskiej.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1765 (d. WM 292), k. 257–264.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

14 VII 1840

[s. 257]

LW 320/z 1840 r.

My, Prezes i Senatorowie etc. wiadomo czynimy, iż
Sąd Apelacyjny

wydał wyrok następujący.

Działo się itd. dnia 14 lipca 1840 r.

Obecni: Bartynowski – O.P.D., prezydujący; Gołuchowski – sędzia apelacyjny; Dymidowicz – sędzia Trybunału, zastępca sędziego apelacyjnego; Pareński, Ekielski – zastępcy sędziów Trybunału; Krzyżanowski – zastępca prokuratora.

[Podpisy] P. Bartynowski, Krzyżanowski.

Miedzy Sebastianem hr. Badenim w Wiedniu mieszkającym, apelowanym, stroną pilniejszą, przez Adama Krzyżanowskiego O.P.D. adwokata stawającym, z jednej, a Janem Rzezińskim, adwokatem apelującym, przez Wielmożnego Boguńskiego adwokata, i Franciszkiem Piramowiczem, przez Wielmożnego Klepczyńskiego adwokata stawającym, z drugiej strony, w sprawie w drodze apelacji od wyroku Trybunału I Instancji de datto 19 czerwca br.^a w przedmiocie nakaz zeznania aktu urzędowego kontraktu kupna i sprzedaży kamienicy pod L. 50 w Krakowie przy ulicy Stolarskiej w gminie I miasta Krakowa położonej, w przeciągu tygodnia po prawomocności wyroku, a w razie nie zeznania o uznanie powoda^b nawet za właściciela tejże kamienicy, a wskutek tego nakazanie Regentowi Akt Hipotecznych uregulowania tytułu własności na rzecz [s. 258] i imię powoda, i uznanie ważności zapowiedzenia hipotecznego tytułu własności kamienicy questionis, rezolucją Trybunału I Instancji z dnia 14 kwietnia br. dokonanego i zasądzenie kosztów sporu. Zapadłego z pozwu de datto 4 lipca br. i następnego wezwania, na audiencję Sądu Apelacyjnego wyprowadzonej. Po przywołaniu sprawy z wokandy terminu oznaczonego i zapisaniu komparycji. Pełnomocnik apelującego Rzezińskiego wniósł

a Przekreślony wyraz „zapadłego”.

b Przekreślony wyraz „apelującego”.

Uciążliwości osnowy następującej. (Pisać Nr I). Na które adwokat Krzyżanowski ze strony hr. Badeniego odczytał Odpowiedź tej osnowy (Pisać Nr II). Następnie adwokat Boguński ze strony Rzesińskiego wniósł przymówienie w osnowie (Pisać Nr III). Na koniec adwokat Kleszczyński ze strony Piramowicza, odwołując się do oświadczenia w sądzie a quo uczynionego, upraszał o uwolnienie go od sporu obecnego i zasądzenie kosztów. Po wysłuchaniu sporu Sąd Apelacyjny w rozstrzygnięciu apelacji ze strony Jana Kantego Rzesińskiego od wyroku Trybunału I Instancji na dniu 19 czerwca br. [s. 259] zapadłego, wyniesionej. Zważywszy prawne zasady wyroku zaapelowanego Trybunału, zważywszy niemniej, że gdy stosownie do art. 1683 KC¹ aby sprzedaż była zupełną, potrzeba zezwolenia obustronnego na przedmiot i cenę, co w sporze obecnym nie zachodzi. Albowiem. a) Co do przedmiotu^c. Zważywszy, że Rzesiński listem Piramowicza z 24 marca br. zawiadomiwszy o warunkach, pod jakimi hr. Badeni na sprzedaż kamienicy własnej zezwolił, w odpisie na tenże listem z dnia 27 marca br. do Piramowicza pisany, na warunki przez ostatniego w imieniu hr. Badeniego przedstawione nie przystał, jak to wyrazy tego listu: „wszakże w czasie układania się ze mną o cenę nie wyłączałeś Jaśnie Wielmożny Panie Dobrodzieju ani kominków ani obicia, dlatego w żaden sposób na ich wyłączenie przystać nie mogę” przekonywają, skąd widocznie wypływa dowód, że zezwolenie na przedmiot kupna i sprzedaży kamienicy questionis ze strony Rzesińskiego nie nastąpiło. [s. 260] b) Co do ceny^d. Zważywszy, że gdy Rzesiński w liście wyżej przywołanym oświadcza, iż tytułem ewikcji pozostać musi przy kamienicy questionis pewna suma na wypadek wykazania się jakich ciężarów, okoliczność zaś ta na cenę szacunkową tejże kamienicy stanowczo wpływała. Tym samym i zezwolenia obustronnego na tą cenę nie było, co utwierdza równie i ta okoliczność, iż sam Rzesiński w przedstawionych ze strony swej Uciążliwościach nie twierdzi nawet, aby przy traktowaniu o kupno i sprzedaż kamienicy rzeczony terminy wypłaty i jakość monety ceny szacunkowej oznaczone były, które to okoliczności wpływem są naturalnym każdej sprzedaży. Zważywszy, że przeciwnie osnowa całego listu z dnia 27 marca br. związkowa uważana dowodzi, że czynności między Rzesińskim a Piramowiczem ograniczały się jedynie na traktowaniu [s. 261] o kupno i sprzedaż rzeczony kamienicy, albowiem w tymże liście Rzesiński o ofiarowaniu jedynie ceny wspomina i środkach końcem ułatwienia całego interesu, żąda ukończenia jego w jak najkrótszym czasie i jak się wyraża: ostatecznego załatwienia tej rzeczy oczekuje. Zważywszy na koniec, że twierdzenie hr. Badeniego o upoważnieniu Piramowicza jedynie do wyszukania kupca, a nie do sprzedaży kamienicy spornej, wspierają wyrazy listu samego Rzesińskiego: „mniemam więc, że Jaśnie Wielmożny hrabia odstąpi od swej propozycji, w razie zaś przeciwnym ja bym się kupna zrzec musiał. Jak równie i te: „przyznasz więc

1 Artykuł Kodeksu Napoleona podany błędnie; powinien być: art. 1583.

c W oryginale fragment „Co do przedmiotu” podkreślony.

d W oryginale fragment „Co do ceny” podkreślony.

Wielmożny Pan Dobry i sam Jaśnie Wielmożny hrabia uznać to musi, iż cena za^e jaką dziś zapłacić zaofiarowałem byłaby za wysoką”. [s. 262] Skąd wypływa ta następność: że potwierdzenie projective przez Piramowicza zawartego^f z Rzesińskim kontraktu zależało od Badeniego, który gdy takowy warunkowo zatwierdził, a Rzesiński warunków sobie przedstawionych nie przyjął, żadnych więc skutków z umowy niedoszłej dla siebie wyprowadzać nie może, z tych przeto zasad: Sąd apelacyjny uchylając apelację Rzesińskiego, wyrok zaapelowany Trybunału z daty powołany (Jana Kantego Rzesińskiego z żądaniem zobowiązania Sebastiana hr. Badeniego do zeznania kontraktu urzędowego kupna i sprzedaży kamienicy pod L. 50 w gminie I Wolnego Miasta Krakowa położonej, w ciągu tygodnia po prawomocności wyroku, w razie zaś przeciwnym o uznanie powoda za [s. 263] właściciela tejże kamienicy, polecenie Regentowi Hipoteki uregulowania tytułu własności na rzecz i imię jego, a następnie o uznanie warunków Ostrzeżenia Hipotecznego tytułu własności kamienicy questionis w dniu 14 kwietnia 1840 r. do Nr 273 D.H. uskutecznił – oddalił. A następnie polecił Regentowi Akt Hipotecznych, aby ostrzeżenie tytułu własności w dniu 14 kwietnia 1840 r. do Nr 273 D.H. uskutecznił – wykreślił, przy skazaniu Rzesińskiego na koszty sporu w ilości 104 złp – takowy w całej osnowie zatwierdza.

Koszta do 200 złp sądownie zmoderowane Badeniemu od Rzesińskiego zasądza. Wpis 60 złp do sprawy złożony w połowie, do 120 złp [s. 264] podwyższa, resztująca więc ilość 60 złp przy wyjęciu wyroku w Biurze Pisarza Sądu swego złożoną być ma. Mocą niniejszego wyroku w Ostatniej Instancji wydanego.

[Podpisy] Bartynowski, Krzyżanowski.

Zalecamy i rozkazujemy itd.

[Podpisy] Bartynowski, Krzyżanowski.

W.G.I w. Badeniemu.

[Podpis] Krzyżanowski.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1583, 1683]

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, konsensualny charakter umowy, ostrzeżenie hipoteczne, Regent Akt Hipotecznych, ewikcja, zapowiedzenie hipoteczne, koszty sądowe]

e Wyraz nieczytelny.

f Przekreślony fragment: „zawrzeć się mającego”.